

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.093 van 15 januari 2014
in de zaak A. 207.090/XIV-35.223**

In zake : XXXX

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën
Rechtskundige dienst FOD Financiën
North Galaxy – Toren B, 26ste verdieping
kantoor houdend te 1030 Brussel
Koning Albert II-laan 33, bus 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 november 2012, strekt ertoe
“(verzoeksters) verzoek tot hervatting van het geding dan wel haar beroep tot
herziening te willen inwilligen gezien in het arrest nr. 221.175 van 24 oktober 2012
van de Raad van State geen rekening werd gehouden met het achtergehouden stuk
hoewel verzoekster binnen de zestig dagen dit nieuw ontdekte stuk aan haar
dossier had toegevoegd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 567 van 12 december 2012 wordt besloten
dat de uitvoering van het arrest nr. 221.175 van 24 oktober 2012 niet wordt
geschorst.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswaert heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 december 2013.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster, die verschijnt in persoon, en attaché Selim Dedeli, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In 's Raads arrest nr. 221.175 van 24 oktober 2012 wordt uitspraak gedaan over het beroep dat verzoekster had ingesteld tegen de mondelinge beslissing van de gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur te Hasselt betreffende haar werkhervatting, meer bepaald haar tewerkstelling als teamchef te Geel vanaf 1 oktober 2011. De feiten die aanleiding gaven tot dit arrest zijn erin vermeld.

Met een aangetekende brief van 31 oktober 2012 vraagt verzoekster aan de Raad van State de “uitbreiding van het annulatieberoep” en een

“voortzetting van de rechtspleging” omwille van daags voordien ontvangen nieuwe stukken. Die stukken worden in bijlage bij het schrijven gevoegd.

Op 6 november 2012 dient verzoekster voorliggend verzoekschrift in.

Met een brief van 13 november 2013 laat verzoekster de Raad van State weten dat zij bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt een strafklacht met burgerlijke partijstelling heeft ingediend.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

Verzoekster omschrijft het voorwerp van haar beroep dubbelzinnig. Een “verzoek tot hervatting van het geding” is in casu niet mogelijk, aangezien de Raad van State met het arrest nr. 221.175 van 24 oktober 2012 reeds een einduitspraak heeft gedaan. Het verzoek moet dan ook worden gekwalificeerd als een “beroep tot herziening”.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5.1. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat het herzieningsberoep onontvankelijk is. Artikel 50quinquies van het algemeen procedurereglement bepaalt immers dat een beroep tot herziening wordt gedaan bij een overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het algemeen procedurereglement gesteld verzoekschrift. Artikel 2, § 1 van het algemeen procedurereglement bepaalt dat het verzoekschrift wordt gedagtekend en het voorwerp van de eis, aanvraag of beroep, en een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevat. Daargelaten de vraag of het verzoekschrift wel een feitenrelaas bevat, geeft verzoekster niet aan waarom de door haar ingeroepen elementen zouden nopen tot een herziening van het arrest nr. 221.175 van 24 oktober 2012. Er wordt niet toegelicht waarom de documenten waarnaar verzoekster verwijst vanuit juridisch oogpunt een “doorslaggevend karakter” en een weerslag op de beoordeling van het oorspronkelijk annulatieberoep zouden hebben. Het verzoekschrift omvat dus geen middelen, en is daarom onontvankelijk.

Bovendien is een beroep tot herziening conform artikel 31, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts ontvankelijk “indien sinds de uitspraak van het arrest doorslaggevende stukken zijn teruggevonden die door toedoen van de tegenpartij waren achtergehouden of indien het arrest werd gewezen op als vals erkende of vals verklaarde stukken”. De verwerende partij citeert het verzoekschrift en betoogt dat verzoekster helemaal niet duidelijk maakt dat er sinds de uitspraak van het arrest nr. 221.175 van 24 oktober 2012 stukken zouden zijn teruggevonden die door de overheid werden achtergehouden.

Het in het beroep tot herziening aangehaalde verzoek tot voortzetting van de procedure van 25 september 2012, samen met de erbij gevoegde stukken, dateert van vóór het arrest van 24 oktober 2012.

In haar beroep tot herziening vestigt verzoekster de aandacht op een brief van 31 oktober 2012 waarin, voor zover de verwerende partij deze brief kon inzien op de griffie van de Raad van State, wordt verwezen naar twee stukken, te weten naar een brief van 2 oktober 2012 van de verzekeringsarts van AXA en naar een brief van 24 oktober 2011 van de gewestelijke directeur aan de gerechtsdeskundige. Laatstgenoemde brief dateert van vóór het arrest van 24 oktober 2012 en werd door verzoekster reeds opgenomen als stuk 11 (bijlage 15 bij het deskundigenverslag) in de inventaris die is gevoegd bij haar verzoek tot voortzetting van de procedure van 25 september 2012. In de brief van 2 oktober 2012 wordt enkel verwezen naar de brief van 24 oktober 2011, waarvan verzoekster reeds kennis had. Verzoekster geeft ook geen indicaties die erop zouden wijzen dat de verwerende partij de brief van 2 oktober 2012 zou achtergehouden hebben, maar stelt dat deze brief van 2 oktober 2012 van de verzekeringsarts van AXA haar eerst door haar verzekeringsarts werd toegestuurd op 30 oktober 2012. Kortom, van deze beide brieven kan niet worden gesteld dat zij ná de uitspraak van het arrest nr. 221.175 werden teruggevonden en dat zij voordien werden “achtergehouden” door de overheid.

De herzieningsprocedure is niet ontvankelijk buiten de strikte omstandigheden die door de wetgever zijn voorzien.

5.2. In haar memorie van wederantwoord (p. 13-14) stelt verzoekster nog dat zij tot driemaal toe een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging formuleerde omdat zij van de gewestelijk directeur geen inzage krijgt in haar persoonlijk dossier waarin zich een stuk zou bevinden dat zij aan de gerechtsdeskundige diende voor te leggen. Dit stuk bleek bovendien vals te zijn. Verzoekster betoogt dat zij tijdens de medische expertisезittingen werd geconfronteerd met foute en valse verklaringen van de overheid. Op 31 oktober 2012 hebben twee zaken elkaar gekruist. Verzoekster richt 's morgens een brief aan de Raad van State met verzoek tot uitbreiding en voortzetting wegens daags voordien ontvangen documenten in de medische expertisen. Haar echtgenoot neemt die namiddag een aangetekende brief in ontvangst waarmee de Raad van State het arrest nr. 221.175 betekende.

Verder stelt verzoekster dat zij bij schrijven van 25 september 2012 en binnen de 60 dagen nadat zij van het bestaan van het stuk op de hoogte was de Raad van State verzocht om rekening te houden met dit stuk.

Beoordeling

5.3.1. Artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Alleen arresten op tegenspraak zijn vatbaar voor herziening. Het beroep tot herziening is slechts ontvankelijk indien sinds de uitspraak van het arrest doorslaggevende stukken zijn teruggevonden die door toedoen van de tegenpartij waren achtergehouden of indien het arrest werd gewezen op als vals erkende of vals verklaarde stukken.

De termijn van beroep gaat in de dag waarop ontdekt wordt dat het stuk vals is of dat het achtergehouden stuk bestaat”.

5.3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat in voorliggende zaak de problematiek zich toespitst op het feit dat “doorslaggevende stukken werden achtergehouden” en niet op “als vals erkende of vals verklaarde stukken”.

Voormeld artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State formuleert drie voorwaarden waaraan moet zijn voldaan opdat een arrest kan worden herzien:

1. het moet gaan om stukken die “sinds de uitspraak zijn teruggevonden”. In het verzoekschrift wordt niet in het minst aangetoond dat verzoekster kennis kreeg van stukken die sinds de uitspraak zijn teruggevonden. Uit het verzoekschrift blijkt zelfs niet welke deze stukken precies zijn;
2. het moet gaan om “doorslaggevende” stukken. In het verzoekschrift wordt evenmin verduidelijkt waarom deze stukken doorslaggevend zouden zijn geweest voor de oplossing van de zaak beslecht in het voormelde arrest nr. 221.175 van 24 oktober 2012;
3. het moet gaan om stukken “die door toedoen van de tegenpartij waren achtergehouden”. In het verzoekschrift wordt al evenmin aangetoond dat de verwerende partij bepaalde stukken zou hebben achtergehouden.

5.3.3. Artikel 50quinquies, eerste lid, van het algemeen procedurereglement luidt als volgt:

“Het beroep tot herziening wordt gedaan bij een overeenkomstig de artikelen 1 en 2 gesteld verzoekschrift.”.

Artikel 2, § 1, 3° van het algemeen procedurereglement bepaalt dat het verzoekschrift wordt gedagtekend en onder andere bevat:

“het voorwerp van de eis, aanvraag of beroep en een uiteenzetting van de feiten en middelen”.

In casu dient vastgesteld dat het verzoekschrift in ieder geval geen uiteenzetting van de middelen omvat.

5.3.4. In voorliggend verzoekschrift verwijst verzoekster naar “haar verzoekschrift van 25 september 2012 tot voortzetting van de rechtspleging na ontdekking van een achtergehouden stuk”. Gelet op de datum van 25 september 2012 moet dit stuk duidelijk dateren van vóór het arrest van 24 oktober 2012. Verzoekster had er dan ook vóór laatstgenoemde datum kennis van, zodat het in ieder geval geen stuk is dat “sinds de uitspraak” is teruggevonden en aldus

kennelijk niet voldoet aan de vereisten van artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

5.3.5. In haar verzoekschrift stelt verzoekster eveneens dat zij “per aangetekende brief van 31 oktober 2012 de Raad van State om uitbreiding van het annulatieberoep en voortzetting van de rechtspleging had verzocht met daags voordien ontvangen nieuwe stukken”. Uit de memorie van wederantwoord (p. 16) blijkt dat het de stukken 31 en 32 betreft die verzoekster bij haar memorie van wederantwoord heeft gevoegd. Stuk 32 is een stuk daterend van 24 oktober 2012 uitgaand van dokter Thonon. Stuk 31 dat dateert van 2 oktober 2012, is een stuk waarin dokter Jonckheer een aantal medische bevindingen geeft. Het is volkomen onduidelijk welke weerslag die stukken 31 en 32 kunnen hebben op de inhoud van ’s Raads arrest nr. 221.175, namelijk dat de beslissing van 5 oktober 2011 was ingetrokken. Die stukken tonen ook niet aan dat er een verschil is tussen de beslissing van 5 oktober 2011 van de gewestelijke directeur en datgene wat op 3 oktober 2011 mondeling is beslist. Het is dan ook volkomen onduidelijk dat het om “doorslaggevende stukken” gaat in de zin van artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

5.3.6. Uit het voorgaande volgt dat het beroep tot herziening om diverse redenen duidelijk niet ontvankelijk is. In haar laatste memorie gaat verzoekster zelfs niet in op de ontvankelijkheidsproblemen van haar beroep.

Met een brief van 13 november 2013 meldt verzoekster aan de Raad van State dat zij bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt een strafklacht met burgerlijke partijstelling heeft ingediend, hetgeen zij zelf als een “nieuw element” beschouwt. Het is echter hoogst onduidelijk waarop die strafklacht betrekking heeft. Evenmin wordt aangegeven welke gevolgen die strafklacht eventueel op de voorliggende zaak kan hebben. Bijgevolg kan de brief van 13 november 2013 niet tot een andere zienswijze in verband met de ontvankelijkheid van het beroep leiden.

VI. Anonimisering

6.1. Verzoekster vraagt de anonimisering van het arrest bij de publicatie ervan.

6.2. Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan iedere partij bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig wordt gemaakt op elk moment van de rechtspleging en totdat de debatten gesloten zijn, eisen dat bij de publicatie van het arrest of de beschikking de identiteit van de natuurlijke personen niet zou worden bekendgemaakt.

6.3. De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot herziening, begroot op 175 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoekster niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien januari tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen